

BA BƯỚC XÂM LƯỢC CỦA TRUNG QUỐC

LÊ DUY NHÂN

Ai cũng biết trước sau Trung Quốc sẽ biến Việt Nam thành một thuộc địa kiểu mới của nó. Chiến lược xâm lăng Việt Nam vẫn là bài bản cũ, theo ba bước: Lấn, Tấn, Chiếm.

Sau khi lấn hàng ngàn cây số vuông biên giới, lấn gần hết Biển Đông bằng Đường Lưỡi Bò 9 Khúc, bắt đầu trên bản đồ, rồi đợi cho dư luận thế giới nhạt dần và Việt Nam mỗi một thì tiến hành bước thực sự xâm chiếm lãnh hải Việt Nam bằng 1 giàn khoan, rồi 2, 3....giàn khoan và cuối cùng chiếm hết biển Việt Nam.

Tại sao Trung Quốc hành động vào thời điểm này? Có hai nguyên nhân:

- Lợi dụng Hoa kỳ và Âu Châu đang bối rối trước hành động xâm lược của Nga tại Ukraine
- Đáp trả tuyên bố bảo vệ từng tấc đất của Nhật Bản của Obama tại Nhật Bản

Trung Quốc biết chắc chắn Hoa Kỳ, mặc dầu chuyển trục vào Châu Á, sẽ đứng ngoài mọi tranh chấp lãnh thổ giữa Việt Nam và Trung Quốc. Hoa Kỳ có thể “trừng phạt” Nga bằng kinh tế nhưng phải bó tay trước Trung Quốc về cả quân sự lẫn kinh tế.

Nằm cạnh tên không lồ với tham vọng khuynh loát Đông Nam Á để “cả vú lấp miệng em” về thương mại và cấm vôi hút dầu vào các trữ lượng dầu hỏa ở đây, tập đoàn lãnh đạo Việt Nam ngây thơ tin vào điều hoang tưởng “Vô sản Quốc Tế trong sáng”, tin vào lời ru ngon ngọt “4 Tốt” và “16 Chữ Vàng” mà nghĩ rằng ông Anh Cả Trung Quốc sẽ vì lý tưởng Cộng Sản sẽ không ngoạm cổ Việt Nam. Cũng có thể họ hiểu được họa xâm lược từ phương Bắc nhưng sợ Mất Đảng hơn Mất Nước nên đành nhắm mắt đưa chân vào vòng nô thuộc Tàu.

Chính sách đối ngoại khẩu đầu đối với Trung Quốc của Việt Nam đã khuyến khích tham vọng bành trướng và bá quyền của Bắc Kinh. Để chứng tỏ vai trò “thần dân” đối với Trung Quốc, đảng CSVN bỏ tù những người Việt Nam chống xâm lược Tàu, đàn áp dã man các cuộc biểu tình chống “Lưỡi Bò Tàu”, đem toàn bộ yếu huyệt kinh tế đặt vào tay Tàu.

Trước hành động đem giàn khoan vào lãnh hải của Việt Nam, TBT Nguyễn Phú Trọng, Chủ tịch Nhà Nước Trương Tấn Sang, Chủ tịch Quốc Hội Nguyễn Sinh Hùng và Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng tự dán cao vào miệng (cho đến khi Hội Nghị ASEAN khai diễn, Ba Dũng mới lên tiếng).

Để xoa dịu lòng căm phẫn sôi sục của nhân dân Đảng CSVN đành cho phép biểu tình chống Tàu nhưng gài công an, cán bộ vào các đoàn biểu tình để ngăn ngừa biểu tình chống Tàu biến thành biểu tình chống Đảng. Người ta tự hỏi trước đây Đảng cấm dân biểu tình chống Tàu nay Đảng cho phép thì tại sao không trả tự do cho những người đang bị giam cầm vì “tội chống Tàu”. Trơ trẽn nhất là các “dư luận viên” của Đảng, lợi dụng cuộc biểu tình chống Tàu để hô hào nhân dân tin yêu Đảng như: “Đảng CSVN quang vinh muôn năm” hay “Đồng lòng cùng chính phủ”. Không hiểu Đảng vinh quang về phương diện nào? Vinh quang độc tài toàn trị hay Vinh Quang công giàn khoan Tàu vào lãnh hải ta? Còn đồng lòng với chính phủ (cũng là Đảng) thì đồng lòng cái gì? Đồng lòng bán nước hay đồng lòng bỏ tù những người chống xâm lăng Tàu?

Thế nước yếu lấy gì chống giặc?

- Đoàn kết toàn dân? Trước tình hình này mà không kêu gọi được nhân dân một lòng đứng sau lưng Đảng chống giặc ngoại xâm là lỗi tại ai? Tại sao Chủ tịch Quốc Hội Nguyễn Sinh Hùng không triệu tập phiên họp khẩn cấp tuy không có độ lớn như một Diên Hồng nhưng cũng biểu lộ được thiện chí kề vai sát cánh với nhân dân. Tại sao Tổng Bí Thư Đảng hay Chủ Tịch Nước Trương Tấn Sang hoặc Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng không lên TV tuyên bố tình trạng khẩn trương của đất nước, kêu gọi toàn dân đứng lên chống giặc? Sợ Tàu nổi giận hay sao ? Hay chưa có ý chí chống giặc ?
- Kêu gọi các nước trong khối ASEAN ủng hộ? Hội Nghị ASEAN kết thúc mà không đưa ra được một lời lên án Trung Quốc dù chỉ một chữ.
- Lào và Cam Bốt đương nhiên không dám nhe nhoe vì kinh tế của hai nước này hoàn toàn bị Trung Quốc thao túng.
- Đáp trả bằng quân sự? Trung quốc đem 80 tàu quân sự và tàu đánh cá vũ trang bảo vệ giàn khoan. Tàu cảnh sát biển của ta chưa tới gần nó đã đâm thủng hoặc dùng vòi rồng cực mạnh tấn công. Đánh rằng thế địch mạnh gấp trăm lần lực lượng ta, đánh lại nó thì như lấy trứng chọi đá. Nhưng nếu ta chấp nhận hy sinh đánh trả dù chỉ một trận thì Tàu không dám coi thường ta nữa. Đảng chúng ta không khiếp nhược trước giặc. Nhưng liệu quân đội Việt Nam có còn dũng khí chống ngoại xâm như trong trận chiến biên giới 1979 hay không? Đảng không dám vinh danh những người bỏ mình chống giặc Tàu năm 1979 vì sợ Tàu nó giận thì còn ai dám hy sinh chống Tàu nữa.

Dân mất lòng tin với đảng CSVN, lòng dân oán hận chính quyền cướp đoạt ruộng đất của nông dân , cán bộ, đảng viên thì vừa tham nhũng vừa độc ác, coi dân như cỏ rác. Nhìn vào lịch sử dân tộc thì thực dân nào cũng không độc ác bằng đảng CSVN.

Nhà báo Thomas Friedman của New York Time viết từ Hà Nội rằng: “Bây giờ người Việt Nam nào cũng mong Mỹ nhảy vào Việt Nam”. Nhưng đảng CSVN lại không dám đi với Mỹ vì một lẽ rất giản dị rằng muốn đi với Mỹ thì phải kèm theo dân chủ mà dân chủ là mất đảng.

Muốn cứu nước thì phải tập hợp được sức mạnh toàn dân. Nhưng dân có một lòng với đảng không? Mà muốn được lòng dân thì ai cũng hiểu đảng phải làm gì. Khổ nỗi điều cần phải làm thì đảng không dám làm.